

Îngerii de altădată

Necorupb

De mă-ntorc cu gândul înapoi,
căile îmi par mai încurcate...
Ce-a rămas în urmă după noi? –
doar iubiri ce plâng neterminate.

Tușă trasă într-un vechi clișeu,
ne vedeam în fiecare seară,
zorii zilei arc de curcubeu –
drum știut, cândva, pe dinafară...

L-am pierdut la umbra unui nuc,
se rupea chiar acul de busolă,
când în glasul trist al unui cuc
auzeam doar plâns de gladiolă.

Anii s-au tot dus, fără răgaz,
dor și amintiri se-ntorc agale,
să ne-așeze-n suflet greu necaz –
mai putem oare găsi vreo cale?

Poate-ar trebui să ne-ntâlnim,
să-ncheiem iubirea ne-mpăcată,
doar o noapte încă să mai fim
îngerii frumoși de altădată...!